

POVZETEK ZAKLJUČNE EKSKURZIJE – OBMORSKE POKRAJINE

V ponedeljek, 11. 9. 2018, smo se v okviru zaključnih ekskurzij na naši šoli odpravili še na zadnji delček naše prelepe države Slovenije – Primorsko.

Pot smo začeli v Kidričevem ob zgodnji šesti uri zjutraj. Čeprav smo se skoraj celotno pot peljali po avtocesti, nam podobe naših pokrajin nikakor niso ušle. Prvi večji kraj, mimo katerega nas je vodila pot, je bilo mesto Celje, kjer smo videli polja hmelja, ki je glavna surovina za pridelavo piva. Nato smo se peljali mimo našega glavnega mesta Ljubljane, kasneje Vrhnike, ki je znana po pisatelju Ivanu Cankarju. Peljali smo se tudi mimo Postojne, znane po zanimivih kraških jamah

(Postojnske in Škocjanskih). Pozabiti pa ne smem niti vznožja planote Nanos, ki nas je v jutranjih žarkih pozdravljala z vso svojo veličino. Avtocesto smo zapustili ob izvozu za Sežano. Po nekaj minutah smo prispeli do prve zanimivosti, ki smo si jo nameravali ogledati – jame Vilenice.

Mogočna vrata, ki so jo varovala, so za seboj skrivala pravi biser naravne dediščine Slovenije.

Čeprav smo e vedeli, da je v jamah stalna temperatura okrog deset stopinj Celzija, sta nas hlad in svež zrak po pravici povedano kar prijetno presenetila. Prvič smo se ustavili v tako imenovani »Plesni dvorani«, v kateri so nekoč imeli razne literarne ter kulturne večere, dandanes pa v tej dvorani podeljujejo vsakoletne literarne nagrade Vilenice. Lepo vidne kapniške oblike (stalaktiti, stalagmiti in kapniški stebri) so tej dvorani in seveda celotni jami dajali še posebej zanimivo obliko ter edinstvenost. Ogledali smo si še dvorane, imenovane »Drevored«, »Temperaturna razlika« ter kot zadnjo »Vilinsko dvorano«. Tako se je naš turistični del jame zaključil, kajti naprej so smeli samo jamarji s posebno jamarsko opremo. Bili smo žalostni, ampak smo šli novim dogodivščinam naproti.

Z avtobusom smo pot nadaljevali po avtocesti, kjer so se čez nekaj časa prikazali slikoviti razgledi na Jadransko morje. Vse do Pirana smo občudovali slovensko obalo ter naravo, ki se je nismo in nismo mogli nagledati. Napotke za nadaljevanje ekskurzije pa smo dobili na Tartinijevem trgu, ki je poimenovan po glasbeniku Tartiniju ter velja za glavni trg v Piranu.

Mesto Piran smo si lahko ogledali sami in si privoščili kakšen sladoled ali pa preprosto hrano iz nahrbtnika. Nastanek obmorskega mesta Piran sega že kar krepko nazaj in pogledi na ulice v nekoliko starinskem slogu so res zanimivi. Marsikaj pa smo se tudi naučili o mestih v preteklosti. Na koncu smo se kopali ob Portoroški mestni plaži, kjer smo pojedli tudi zaslužno kosilo ter se sončili, klepetali in fotografirali. Žal nas je čas tudi tokrat preganjal, zato smo se morali počasi odpraviti nazaj na začetno lokacijo – Kidričevo.

Tako smo preživali še eno šolsko ekskurzijo, ki si jo bomo za vedno vtisnili v spomin, predvsem po novih lepotah Slovenije ter po znanju, ki smo ga tudi praktično nadgradili.

Tina Aubelj, 9. a

